

POETICKÁ SOUTĚŽ VERGILIŮV VĚNEC 2022

Povinná slova: černý, bota, křeč a Mumlava

Ztvárnila Mirka Ferencová

VYPŘÁVĚNÍ MOUDRÉ BOTY *(vítězná báseň)*

Dorka Šrámková

Kdopak si tu plave po Mumlavě

A kdo tu píše poetickou soutěž?

Kdo tu štěká hravě

A kdo tu táhne velkou zátěž?

Život.

A co je to vůbec ten život?

Pro někoho hrozná křeč,

Pro jiného černý humor,

Pro někoho povel: breč.

Ale občas, občas šťastná láska.

Zbyněk Ferenc

Když jsem šel přes pole, našel jsem klíček,
Který pak zámek on otevře tiše.
Co skrývá zlatá mříž v zahradě rajske,
Má myšlenka zbloudila k pohádce české.

Když vešel jsem do lesa, soumrak byl černý.
V dlani jsem svíral klíč, co našel jsem v poli.
Kde asi najdu tě, zahrado rajska?
Je za mříží princezna pod zámek zamklá.

Najednou ze země ruka se zvedla,
Vzala mě z toho křeč, bota mi spadla.
Podivné stvoření vylézá z hlíny,
Své pařáty prosebně vypíná k nebi.

Dej mi můj klíč, ať můžu zas domů,
Mám v propasti mříž a pod zámek k tomu.
Tam domov je můj, já bydlím tam dole.
Já jsem víla Mumlava, co čumíš vole?

Jana Dobišová Zemanová

Na Ručičky na Mumlavu

Všude je to kousek.

Noha k noze, oči, hlavu

V batohu dost housek.

Mám tam taky mazání,

Které křeče zahání.

To je moje báseň celá,

Napsala jsem, co jsi chtěla 😊.

Žalozpěv o navigátorovi

Jan Frolík

Moje žena mumlavá
křičí: „Zatoč doprava,
kanec, černý jako bota,
na silnici se ti motá!“

Napravo je hustá kleč,
kanec se v ní schovává.
Do rukou mě bere křeč,
jedu pořád doprava.

Policajt, ten nekřičí,
jen se tiše vyptává:
„Kdo vás, pane řidiči,
vedl pořád doprava?“

Hanka Vysloužilová

Na výlet jsme se vydali,
Boty mi hrůzou zčernaly.
V lýtku křeč se prohání,
Je to přímo k zoufání.

Potichu si tedy mumlám,
O svém stavu smutně dumám.
Na nohy mě postaví
Pěnivý mok zlatavý.

Petr Zahradníček

V mokrých botách přes kameny,

V nohách křeč od strašné zimy,

Mám to dneska černý den,

Rychle, rychle z Mumlavy ven.

Óda na Pavla Černého

Milada Frolíková

Černého bota vešla, kam se mnozí báli,
o pokoji tam nemohlo být řeči,
neshody byly blízké křeči
a shoda byla kdesi v dáli.

Jeho dílo je Boží oslavou,
pomáhá obnovovat řád,
kde každý každého má rád.
A zlo odtéká Mumlavou.